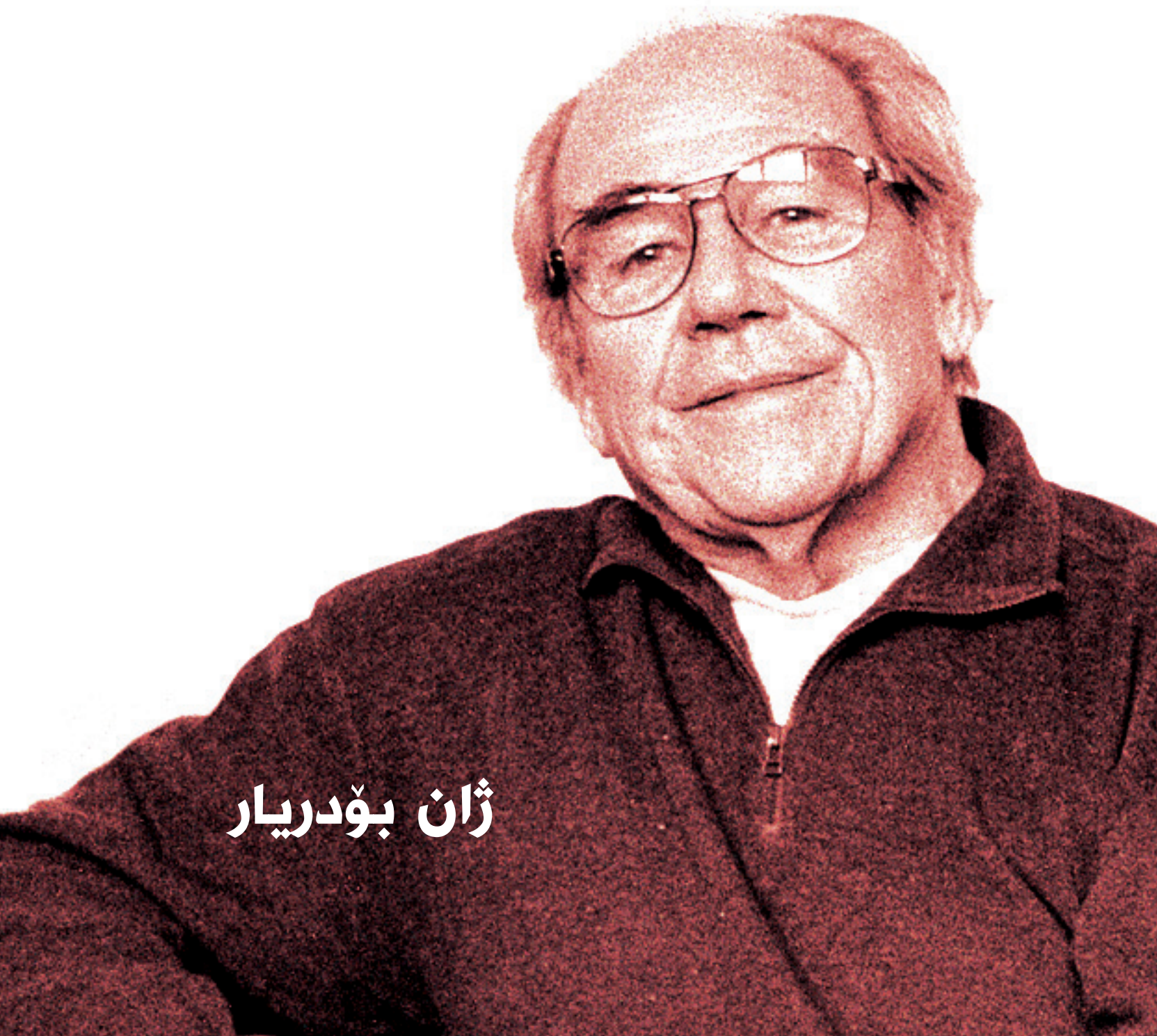

چارەسە كوردنى مەسەلەى ئازادى

ژان بۆدرىيار

دوو تارمايى ھەيە لە سويكتدا نىشتە جىن دەبن: تارمايى ويست و تارمايى ئازادى. ھەموو شتېك سويكت پالدىنەيت بەرەو داواکردى مومارەسەي تەواوى يەكەميان و بەكارھىنەنى بى سنوورى دووھەميان. لەمپرۇدا نا-يىاسايە خۇمان نەمانەويت ئازاد بين، يان واز لە ويستى سويكتىقى خۇمان بھىن.

مرۇقى «رژگارکەر» بە ھىزى ياسا دەپتە بەرپرس لە پىشمەرچە ئوبېكتىيەکانى بوونى خۆى. ئەوھىش چارەنووسىكە كە كەمتري شتېك بکريت لەبارەيەو بووتريت ئەوھەيە كە لىئە: بۆ مومونە، كرىكارى «رژگارکەر» دەپتە بارمتەي پىشمەرچە ئوبېكتىيەکانى بازارى كار. ھاواكات لەگەل بزووتنەوھى رژگاريدا (رژگارىي وزە، سىكس، فەزىلەتە ئەخلاقىيەکان، كار)، مۇدىرنە دەستەكات بە گۆرپنى ھەموو ئەو شتانە كە سەر بە بوارى خەيالى و خەون و ئايدىيالىزم و يۆتۇپيان بۆ واقىيەكى تەكنىكى و پراكتىكىيانە. لەمپرۇدا وەديھاتنى ھەموو ئارەزووھەکان و وەديھاتنى ھەموو مومكىناتەکان دەبين، شاھىدى بەدەستھاتنى بىمەرجى ئەو ئارەزوو و مومكىنەنەين، بۆيە بالايەتى و مرۇقى نامۆ كۆتابى پىھاتووه: ئىمە لەبەردەم تاكىكداين كە لە بەشپوھى مەجازىي لە ئارەزووھەکان تىر بووه: بوارى مەجازىي ئەوھەيە كە واقىيە دەكاتە گشت، بەوھى ھەموو نۆبەكارىيەكى خەيالى

ھەلدەمژىت، تاوھكو لە كۆتاييدا تاكەكەس لەگەل خۆيدا ھاوشوناس بىت و بەلپنى «من» بەجى بھىنەيت. پىشپىنى مېژووى مۇدىرنە ھەر لە ھىگىل و ماركسەوھە ھەتا شتيرنەر و پۆزەتيفىستەکان، پىشپىنىيەكە كە خود بۆ خۆى ھەيەتى و كۆتابى نامۆبوونىش وەديھاتووه، نەك بەرەو باشتر بەلكو بەرەو خراپتر. لەويتەوھە پەرىنەوھە بۆ خود، لە نامۆبوونەوھە بۆ ھاوشوناسى

ھەرەوھە پىشپىنىيەكەي نىچە دەربارەي ھەلگەرانەوھى بەھاكان بەشپوھەكى خراپ بەديھاتووه لە رىگەي تىپەرىنەوھە نەك بۆ ئەودىوى چاكە و خراپە، بەلكو بۆ بە بى چاكە و خراپە).

ئەم سويكتەي شاھىنى دابەشبوون نىيە يۆتۇپىي وەديھاتووى سويكتە: ويكتى كامىل، سويكت بە بى ئەويت. سويكت، بە بى ئەويتىيەكى ناوھكى، بەرەو شوناسىكى ناكۆتاي خۆى رەوات. ديارىكردى شوناسى تاكەكەس، سويكت، نەتەوھە، نەژاد. ديارىكردى ھەرخۆيەتى جىھان، كە بۆتە جىھانكى تەكنىكى و بە رەھايى واقىيە - «بۆتە ئەوھى كە ھەيە». مېتافۆر كۆتابى ھاتووه و ھىچ نەماوھتەوھە جگە لە پەژموردەبوونى بى سنوورى شوناس.

شوناس خەوتىكى پووجى جىي بەزەيى بوو. خەون بەوھەو دەبين خۆما بين، چونكە ھىچ شتېكى لەوھە باشتر دەستناكەوى بىكەين. خەون بە خۇمان و بە داننان بە خۇماندا دەبين چونكە ھەموو تاكايەتییەكى خۇمان لەدەست دەدەين. لەمپرۇدا چىتر لەپىناو سەرورەي و سەرلندىدا خەبات ناكەين، بەلكو لەپىناو شوناسدا خەبات دەكەين. سەرورەي بالادەستى بوو، شوناسىش تەنيا مەرجەعىيەت. سەرورەي رسك بوو، شوناس پەيوەستە بە ئاسايىشەوھە (بەو سىستەمى كۆنترۆلەيشەوھە كە

شوناسه که مان دیاری ده کات. شوناس
هه وای خاوه ندرایتی تایه تی بوونه وهری
رزگار بووه، به لام رزگار بوو له بوشایی
چونکه چیت نازانیت کییه. نه وه
ره مزی پۆلینی وجودی بئ خاسییه ته.
هه موو وزه تایه تییه کانی که مینه کان و
سه رج می گه لان و تاکه کان له مرؤدا
پشت بهم جه ختکردنه وه کۆمیدییه
ده به ستیت، جه ختکردنه وه پۆلیده رانه:
من! من هه! ده ژیم! ناوم نه تیله!
من نه وروپیم! له به رامبه ردا «نه و»
ته حه دایه که داوختنی بۆ نییه، چونکه
کاتیک سهروه ختی به لگه کان دیت
هه رگیز هیچ شتیک به لگه نه ویست
نامیتیه وه.

پروسی رزگاری هه رگیز بیتاوان
نییه، له نایدیو لۆژیای و بزوتنه وه یه کی
نایدیالی میژوو وه ده ستپیده کات،
هه میسه یه ده یه ویت به ره و دوو الیزمی
مانای بنچینه یی چاکه و خراپه بروات.
له راستیدا له وه رزگار بووین که
«رزگار بوو» بین له خراپه ی نه سللی، جا
نه مه باش بئ یان خراپ. ساده کردنه وه
و شه فافییه ت، سرپنه وه ی کیشوهری ره ش
و رواله تی ته مومژاوی و دیوی تاریکی
مانگ، چوونه بنج و بنه وانی مه مله که تی
به هاوه: هه موو نه مانه له چه مکه که ی
رؤسوؤدا دهر باره ی به ختی باش، مه یلی
سروشتی، «رزگاری»، بوونی هه یه.
نه گهر نازاد نه بین نه مه شتیک نا-
ناکارییه، رزگاری ی پیکه وه هه م له

ئاوه له کیشان و هه م رزگارییه، ئا نه وه
نه پینی راسته قینه ی دیو کراسییه ته.
به لام نه م مۆدیله یۆتۆپیا یه، ناتوانین
چاکه رزگاری به ین به بئ رزگار کردنی
خراپه، دوو لایه نییه که یه کلاییکه ره وه یه.
چالا کردنی میژوو یی هیزه کانی خراپه،
بیگومان، به شتیه یه کی ختراتر له
چالا کردنی هیزه کانی چاکه پرووده ات.
لیره دا به ره نجامیکی کیشه نامیزی دیکه
هه یه: شته کان، هه ر له و ساته وه که
تیدا رزگاره کریئن، ده ستده که ن به
هاتنووچوون: وه ک پاره له قوماردا،
سیکس له ره گه ز نادیاریدا، به ره مه پینان
له موزابه ده ی ناوو پیوستدا، زه مان
له حیسایی نه وه نه سلانده که له بریار
به دهرن. شته کان ده گه نه قوناغیک که
هه م نا-دنلیایانه یه و هه میسه خه مناک.
هه لکشانیکی به هیز و کنوپر که ناتوانین
کۆنترۆلی به کین (بۆ موهونه، رزگار کردنی
بواری نه تۆمی)، له هه مان کاتدا
سه ره تای گه رانه وه یه کی سه ره ره و خوار:
له و ساته وه ی که لیکجوتق، حیسایی
به ها و که له که بوونی تیدایه، ته ریب به مه
روانگه یه کی مه سره فگه رییانه هه یه.
هه میسه رزگاری خوازی به ره و قوناغیکی
ته نگه به ره ده چیت که به ره نجامه کان
سه ره و خوار هه لده گه رپنه وه.

به م جوړه نازادی له ژیر به ره نجامه
لیکدژه که ی خویه وه پانبوو یه وه: رزگاری.
نازادی، له چه مکه فه لسه فییه که یدا،
نایدیایه که نه و کاته ی به ده ستی

دینین له ده ستیشی ده ده دین - نه مه
تاراده یه که له دۆخی ناره زوو ده چیت
که نایدیاله زه نییه که ی هاوکات له گه ل
وه دیه اتیدا دهره ویتیه وه. پاشان، نازادی
له گیره ی لۆژیکه تایه تییه که ی خوی
به شتیه یه کی سروشتی مردوو و له
خه یاله زور قووله که ماندا سردرا به وه.
به لام هیشتا نه وه ی ماوه به شتیه یه کی
ده ستکردیش مریت تاوه کو وینه که ی
له نیو هه موو نه و گوتارانه دا مه پیتیه وه
که جیگای ده گره وه، له نیویاندا گوتار
مافه کانی مرؤف، به شتیه یه کی
گشتییه له نیو هه موو نه و قورمانه دا
که مافی بوونیان گۆریوه به بوون،
مافی جیاواز بوونیان گۆریوه به جیاوازی،
مفی ناره زوو یان گۆریوه به ناره زوو،
دوچار مافی نه وه ی که چۆنین واین
و نه وه مان بویت که ده مانه ویت، نه م
مافه یان گۆریوه به نازادی، نازادیه که
به فیگوریک کۆمیدییه وه. نازادی
له گه ل چاره نووسی هه موو نه م به ها
له نیوچووانه دا هاوه به شه، په رده له پرووی
هه لمانراوه و سه ره له نووی له ریگه ی
پرسه گیرانه وه زیندوو کراوه ته وه، به های
نۆستالژی و ماخولیای که سیسته م
وه که رۆحی دا هپنانگه ریبی ده یان خاته
به رده ست.

تیده گه ین تاکه که س ته نیا یه که ناره زوو ی
هه یه - نه ویش رزگار بوونه له هه موو
ناره زوو یه که. «نه وه مه ستیه به وه ی
شتیک نه بین، ویستیش خه تمیکه کاتیک

پالەوان رووداوه كان «رزگار ناكات»، ھېزە ميژووييە كان رزگار ناكات و ميژوويش بنيات نانېت. ئەو ھېش رەمزە كانى خورافە و ئەفسانە لە زنجيرە يە كدا رېكدە خات، لە بەرئەو ھ شۆرش و ديموكراسيەت پيويستيان بە پالەوان نيە. شاعير وشە كان «رزگار ناكات» بە گوڤرەى مانا كە يان. بە لكو بە گوڤرەى رەمزە كانى زمان ريزيان دە كات: لە بەرئەو ھ كۆمار پيويستى بە شاعيرە كان نيە. شيتى و دە بە ننگە كان ئارەزوو ھ كان «رزگار» ناكەن، حالە قى چە پاندىن ھە ئناگرن، بە لكو زنجيرەى نھيتى رەمزە كانى ورنە كە شف دە كەن - كە نزيكترە لە گوڤرەى جيهانى كۆن و نە فرە تىكى جيهان تىكى ديكە، نە ك لە ئارەزوو و ئاناگايە ھە.

بە شيوە يە كى گشتى، تيمە فۆرمە كانى رزگار ناكەين، ھېچ رزگار ناكەين جگە لە ھېزە كان. جيهانى ھېزە كان و بە ھاكان و و بگرە ھزرە كانيش، ھەموو جيهانى رزگار يە جيهانى پيشكە وتن و تپپە راندىن. بە لام ناشيت فۆرمە كان تپپە رپرن. لە فۆرمە يە كە ھە دە چين بۆ فۆرمە يە كى ديكە، ئەم گە مە يە فۆرمە كان گە مە يە كى تراژيدى و يىكە نيناويە، لە كاتى كدا پەيوە ندىيە كانى ھېزە كان، مەلەنتى بە ھاكان و ئايدىو لۆژيە كان ھېچ نين جگە لە ناكۆكيە كى دراماتىكى و مەلەنتى كارانە. ھەموو رەمزە كانى مۆڤرنە و رزگار يە رمزى يۆتوپين: خەون بە نا- شوئىنىكى ئايدىالى و كۆتايە ھە دە بينن.

پروسيىسى رزگار يى
ھەرگىز بيتاوان نيە،
لە ئايدىو لۆژيە
و بزوتنە ھە يە كى
ئايدىالى ميژو ھە
دە ستپيدە كات،
ھە مەيشە يىش
دە يە ھويت بەر ھە
دواليزمى مانا
بنچينە يى چاكە و
خراپە بروات

بە ھەنگاوى گە مزانە بە ھەيوانە كاندا تپپە رين، ليمان كە وتو ھە». (پيسوا). ئەم «صيرورە» لىكدژە دە توانيت تا رادەى رەتكردنە ھەى ئەم ئازادىيە بيمەرجە بروات. ھەر كە يۆتوپيەى ئازادى ھە دىي دە ستبە جى و نيش دە بيت، تاو ھە كۆ فۆرمە كانى پيشتر، ئەو فۆرمە ھەى كە تپپە رپرناون و فۆرمە كانى مەلكە چى بپنە ھە پيشى و لاى خۆيانە ھە و بە نەرم و نيانى بينە يۆتوپيا. عومەر خەيام دە لىت:

باشترە بە گوڤرە يە لى خزمە قى يە ك پياو بگە يت ئەو ھە ھەزار خزمە تكار ئازاد بگە يت

با ئايدىا كە روون بگە ينە ھە: مەسە لە كە پەيوە ست نيە بە يۆتوپيەى فۆرمە يە كى سەرورە و كۆيلە ھە كە لە رووى ميژوويە ھە بە سەرچو ھە، بە لكو پەيوە ستە بە زنجيرەى فۆرمە كانە ھە، بە مەلكە چبوون بۆ سوور يى صيرورە و رپساي كۆرئانە كانە ھە. پەيوە ست نيە بە گوڤرە يە لى تە كە سەيانەى كۆيلە ھە، بە لكو پەيوە ستە بە گوڤرە يە لى وشە كانە ھە لە يە كترى لە نيو زماندا. بە م جۆرە، زەرورە قى فۆرمە يە كى دروست دە بيت: وشە كان «ئازاد» نين، كردەى نووسينيش «رزگار يان ناكات». - بە پچە وانە ھە، نووسين پىكە ھە يان دە بە ستپتە ھە بە لام بە «ورىايە ھە». تە كە شتپك كە دە بيت لىي رزگار بگريت، بە شيوەى ئىحتيمالى، مانايە، ئەو ھېش لە بەر مەلكە چپن كردنى بۆ زنجيرە يە كى نھيتى تر.

دوور له ويستى تايه تيان، هەر نه وهن
که ههن، رووداوی راسته و خوئی نه وهی
که ههن و ده بکه ن- لایه نیکه م له
ساته وه خته «شعیریه کانیان» دا، کاتیک
که هیچ شتیک ناویننه وه، به تايه تیش
خوئیان وه ک سو بیکته کان. به لام نه وانیت،
پیتوریکسی ویست و به پرسایریتی و
ئازادی، گه رانه وه دیمه نی فله سه فه
نه خلاقیه که مان؛ هه موو نه مانه زور
باشن بو ئاگایی ناموکراوی سو بیکتی
پرزگار بوو له وه هه مان، نه سو بیکته ی
که «پرزگاری ده که یین» چونکه ناوینن وه ک
کویله چی لی بکه یین، خویشی نازانیت
چیت چی له م نازادییه بکات.
به کرده یی، نه وه نازادییه کی ته واو
ریشه ییه که سو بیکت بیته به پرکس
له هه لومه رجه ئوبیکتییه کی زیان
خودیه که ی، چونکه من هیشتا لیره دا
ئوبیکتم و به ته واوه تی نازاد نیم-
ده بیته له م نازادییه خویش نازاد
بکریم. نه مه یش ته نیا له گه مه کاند
ئیمکانی هه یه، له نازادیی نه م گه مه
ئیچگار زرنگانه یه دا ئیمکانی هه یه که به
پارادوکسه وه، پرسیا کوده نگانه که ی پرزگارم
ده کات. به لام له واقعدا من گیروده ی
ویستی خودی خومم.

(نه مه دوخی شورشه)، به لکو قووتیداوه
و هیشتا خویشی هه ر به کویله یی
ماوه ته وه، بگره کویلایه تییه که له کویله
زیاتره، له سه پان سه پانتره: سه پانی خوئی.
نه مه دوا قوناعی کویلایه تییه که یه تی،
له پاشه کشه یه که وه بو یه کیکی تر،
به ره و قوربانیدان ده ووات. که سه به
پیشکه شکردنی وه ک قوربانی شه ره فمه ندی
ناکات، بویه دوا جار ده گات به وه ی که
مه جبره خوئی، به ویستی خوئی، قوربانی
به خوئی بدات بو خوئی. کومه لگه
خزمه تگوزارییه که مان کومه لگه ی
سه پانه کانه، خه لکانی به کویله بووی
به کاره یئانه خودیه کانینن ملکه چی
وه زیفه کان و فرمانی خوئیانن - به ته واوی
سه رفرازن و به ته واوی سه پانن.
نه گه ر مومکین نه بیته کیشه ی نازادی
بخریته روو، که واته ده بیته ریگایه کی
داهینه رانه بو نه خستنه پرووی یان
بو تپه راندنی بدوزرتیه وه. له ودیوی
نازادییه وه چی هه یه؟ هه مان دوالیزم
تایه ت به کوتاییش: له ودیو کوتاییه وه
چی هه یه؟
هاوتای چه مکی نازادی بو نه و
شته ی که له قسه کردنی روخی و
زمانی شعیریدا رووده دات، له یدا که
ناوانریت وشه کان به یه کتری و به
مانای یه کتری بگوردرینه وه، به لام وه ک
نه وه ی له خویدا هه یه به دیاریی
زمان گورانی به سه ردا هی تراوه، نه م
هاوتایه هیچ نییه جگه له مرؤف،

به لام نه وه ی تايه ته به فؤرمه کان
(هه روه ها فؤرمه کانی هونه ریش) له
یوتوپیا وه نه فه سی ژیان وه رناگرن، خه ون
به تپه راندنی خوئیانه وه به ناراسته ی
کوتاییه ک ناوینن، چونکه له بنه رته دا
خوئیان نا- شوینن. به هه رحال، بو نه وه
پرزگار که ر بین ده بیته پیشتر کویله
بین. بو نه وه ی کویله یش بین ده بیته
نه کریتیه قوربانی و قوربانیمان پینه دریت
(ته نیا زیندانییه قوربانینه کراوه کان
کویله ن). هه ندیک له م لیخوشبوونه
قوربانیکارییه و هه ندیک له کویلایه تی
دواتر، له مرؤفی «پرزگار که ر» دا به رده وام
ده بن، به تايه تیش له کویلایه تی
ئیتادا - نه وه نییه که پیش پرزگاری
ده که ویت، به لام نه وه یه که دوا ی پرزگاری
دیت. کویلایه تی مودیلی دووه م: کویلایه تی
بی ناغا.
له کومه لگه کونه کاند، ناغا و کویله
هه بوون. له دواتر، سه روه ر و سه پان.
پاشان، سه رمایه دار و کریگرتیه.
هه ریبه کیکی له م قوناعانه جووریکسی
تایه تی کویلایه تییان تیدا بوو: ده زانین
ناغا کییه و کویله کتیه. ئیتا مه سه له که
به ته واوه تی جاوازه: ناغا نه ماوه، ته نیا
سه پان و کویلایه تی ماوه ته وه. به لام،
کیله ی بی ناغا چییه، کویله یه ک که
ئاغاکه ی خوئی خواروو و بردوییه تییه
ناخی خوئی وه تا نه و پاده یه ی که ته نیا
بوته ناغای خوئی و هیچیتر. نه و ناغاکه ی
خوئی نه کوشتوه تاوه کو خوئی بیته ناغا